

فرموده که هر بنده که من بردارم و مطلع شوم و بینم که یاد  
برد او غالب است من جنان کنم که از غیر من نترسد و هم  
چیز از وی نترسد و من هم نشین او باشم و او با من سخن گوید  
و من این او باشم تا با غیر از من انس با کسی دیگر نکند  
فرمود که ذکر الله سبحانه و تعالی بر دو قسمت یکی آنکه مرتب  
کنند نشود و یکی آنکه اگر خواهد که گناه کند یاد من که بر او  
او ام کند و از آن گناه درگذرد و هم اگر دیگری کند بیگانه  
شود **و این هجده** رضای الله عنه میگوید که بدانند که اهل  
آسمان بیکدیگر می نمایند خاتمی که در زمین است یعنی آن خانه  
که در آنجا یاد خدای تعالی میکنند چنانکه شما ستاره آسمان  
بیکدیگر می نمایند پس هر چند که شما یاد الله سبحانه و تعالی  
بیش کنید بشر ایشان شمارا نیز بیش بیکدیگر نمایند و بفرمود  
عظایم فرماید الله سبحانه و تعالی شمارا از عذابهای سخت که  
بدان عذاب رسید پس بدانند که هر کس که ذکر الله سبحانه  
بیش کند او را از آن عذابهای سخت برهانند **در حدیث**

دیگرات

دیگرات که هر کس که اندنیا میرود تشنگی بر وی غالب میباشد  
الا انکس که دائم یاد کرانه سبحانه و تعالی باشد پس در آن وقت  
او را تشنگی نباشد **معاد جیل** رضای الله عنه میگوید که اهل  
همج حسه نباشد بر چنین مکران ساعی که بی یاد الله سبحانه  
نوده باشند پس این چند حدیث است که در ترغیب ذکر و یاد  
الله سبحانه و تعالی آوریم **پس الله سبحانه و تعالی** می فرماید  
در فضیله ذکر و حضرة رساله پناه محمدي صلوات الله علیه و آله  
سخن چندی من لقمه و آنچه انبیا بر پیش من از من گفتند  
**اینست** که لا اله الا الله وجهه لا شریک له الملک له المهدی  
و هو علی کل شیء قدير بر او بود با فکده بنده آزاد کند  
و در حسنه و بر او نویسند و صلواتی از دیوان او بخوانند  
و او را خیزی باشند از شیطان در آن روز و نباشد در قیامت  
کسی با ضلعتی و عملی از اعمالهای دیگر مگر کسی که همین عمل کرده  
که در این عمل و صد زیاد که پیشتر گفته باشد **در حدیث**  
فرموده صلوات الله علیه که نباشد بر کوفته لا اله الا الله و خشت

۲۱۶